

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1481/2025
16.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Ђорђа Шекуларца, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 6К бр.1560/22 од 23.06.2025. године и Кв. бр.1624/25 од 03.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 6К бр.1560/22 од 23.06.2025. године и Кв. бр.1624/25 од 03.10.2025. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду 6.К.бр. 1560/22 од 23.06.2025. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова адвоката Ђорђа Шекуларца, па су истом досуђени трошкови од 150.500,00 динара на име радњи предузетих у својству браниоца по службеној дужности окривљеног АА који ће се исплатити из буџетских средстава суда на рачун адвоката у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења, док је преко досуђеног износа, а до траженог износа од 161.750,00 динара, захтев адвоката одбијен као неоснован.

Решењем Трећег основног суда у Београду Кв.бр.1624/25 од 03.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба адвоката Ђорђа Шекуларца, изјављена против решења Трећег основног суда у Београду К.бр. 1560/22 од 23.06.2025. године. Истим решењем одбијен је као неоснован захтев адвоката Ђорђа Шекуларца за награду на име састава жалбе од 08.07.2025. године изјављене против решења Трећег основног суда у Београду К.бр. 1560/22 од 23.06.2025. године.

Против правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је адвокат Ђорђе Шекуларц због повреде одредаба члана 485. став 1. тачка 1) и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд

усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијана решења укине, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи и досуди трошкове на име састава захтева за накнаду трошкова.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац с тим да је одредбом става 3. истог члана прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Из цитираних законских одредби произилази да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости у погледу сопствених трошкова које је имао као бранилац, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у интересу одбране окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић